

ad § 194 A.

Efter den gældende bestemmelse i § 183, nr. 4, kan bidrag ikke udbetales af det offentlige til børn, der selv har indtægt eller formue, hvoraf deres forsvarlige underhold kan afholdes. Dette er i praksis fortolket således, at bidrag udbetales, forsåvidt barnets *indtægt* ikke overstiger et beløb svarende til summen af faderens og moderens normalbidrag. Indtægt derudover har normalt medført fuldstændigt bortfald af bidraget, dog har man efter omstændighederne tilladt udbetaling af et halvt bidrag, hvis barnets forsørgelse medførte særlige udgifter, der ikke kunne dækkes af dets indtægter, f. eks. fordi det var i lære, jfr. herved reglen i forsorgslovens § 189, hvorefter bidraget kan nedsættes med indtil halvdelen, forsåvidt en væsentlig del af barnets forsvarlige underhold kan afholdes af barnets egen indtægt.

Med hensyn til betydningen af børns *formue* har man fulgte den praksis, at formue ud over 1 000 kr. er til hinder for udbetaling. I visse tilfælde har man dog fraveget denne regel. Hvor formuen for eksempel hidrører fra erstatning for tab af forsørger, har man nøjedes med at betragte det årlige beløb, som formuen udover de 1 000 kr. kunne give, hvis der blev købt livrente med ophør ved det 18. år, som indtægt for barnet. Hvis dette beløb ikke overstiger det samlede normalbidrag, kan der herefter ydes fuldt bidrag til barnet.

Administrationen af de omhandlede regler har ofte givet anledning til tvivl, således at mere faste beregningsregler måtte findes ønskelige. Endvidere er det fra forskellig side gjort gældende, at der i større omfang burde være mulighed for at reservere midler til uddannelse af de bidragsberettigede børn, ligesom lempeligere formuegrænser måtte kunne virke stimulerende på interessen for at foretage opsparring til fordel for børn; under hensyn hertil nedsatte socialministeriet som ovenfor nævnt et udvalg til undersøgelse af de heromhandlede spørgsmål.

I sin i 1954 afgivne betænkning har udvalget stillet forslag om, at reglerne om *indtægtsgrænserne* for børn udformes således, at der udbetales fuldt bidrag, når barnets indtægt ikke overstiger faderens normalbidrag. Indtægt derudover skulle medføre gradvis fradrag i bidraget efter bestemmelser, der svarer til bestemmelserne i § 194, stk. 3, om den bidragsberettigedes indtægt. For så vidt angår arbejdsindtægter, skulle der dog yderligere ses helt bort fra et beløb svarende til halvdelen af faderens normalbidrag. Endvidere skulle der gives forældreløse børn en yderligere lempelse ved indtægtsberegningen.

Socialministeriet er enig med udvalget i, at det må anses for ønskeligt at indføre faste regler for udbetaling af bidrag til børn med egen indtægt. Man finder imidlertid, at forslaget om særlige beregningsregler for arbejdsindtægter vil gøre administrationen for kompliceret, og man har derfor foreslået en fælles indtægtsgrænse svarende til summen af normalbidragene, dog med adgang til at dispensere fra grænsen.

Forsåvidt angår *formuegrænserne*, har udvalget foreslået, at formue principielt ikke skal være til hinder for udbetaling af bidrag, men at der i stedet ved indtægtsberegningen ud over de faktisk oppebårne renter skal regnes med en fiktiv livrenteindtægt.

Ved udarbejdelsen af nærværende forslag har ministeriet imidlertid dels ud fra de ovenfor omtalte hensyn til opsparring til fordel for børn, særlig med uddannelse for øje, dels ud fra administrative hensyn fundet det rettest i disse ret fåtallige tilfælde at se bort fra den særlige formuegrænse for børn, således at formue herefter alene vil give sig udslag ved indtægtsberegninger i henhold til § 194, stk. 3, hvorefter der til formueindtægten lægges et formue-tillæg på 5 pct.

Reglen i § 194, stk. 3, om at det bidragsberettigede barns indtægt — herunder formueindtægt opgjort efter de ovenfor nævnte regler — lægges til forsørgerens indtægt ved beregningen af indtægtsgrænsen for dennes ret til udbetaling af bidrag fra det offentlige, er opretholdt, og i overensstemmelse hermed foreslås det i nærværende paragrafs stk. 2, at der af det offentlige kun kan udbetales det laveste af de bidrag, der vil kunne ydes efter nogen af bestemmelserne i §§ 194 eller 194 A.

ad § 200—201.

I sin 8. betænkning har forvaltningskommissionen foreslået reglerne om inddrivelse af bidrag forenklet således, at beslutning om afsoning og udpantning træffes af de samme myndigheder, hvad enten der er tale om direkte inddrivelse af privatretlige bidrag, om inddrivelse af forskudsvis udbetalte bidrag eller bidrag pålagt i henhold til lov om offentlig forsorg. I overensstemmelse hermed foreslås §§ 14 og 200, stk. 1 og 2, jfr. § 201, ændret således, at disse beslutninger træffes, efter anmodning fra udvalgene, af politimesteren, i København overpræsidenten, i overensstemmelse med de i lov nr. 133 af 7. maj 1937 om inddrivelse og sikring af underholdsbidrag indeholdte regler. De herom gældende rekursregler, herunder domstolsrekurs vedrørende afsoning i henhold til retsplejelovens kap. 43 a, vil ligeledes finde tilsva-